زمانی که یک قدرت اقتصادی بزرگ نظیر چین در ایران سرمایه‌گذاری کند، سناریوی ایران هراسی به حاشیه رفته و اعتماد سایر کشورهای مطرح اقتصادی جهان برای حضور و سرمایه‌گذاری در ایران دو چندان خواهد شد. درمجموع با توجه به دارایی‌ها و پتانسیل‌هایی موجود کشور می‌توانیم بهترین استفاده را داشته باشیم و چشم خود را به آینده نامعلوم ببندیم

و چین برای همکاری با ایران خوب یا بد هستند، چراکه آن‌ها نیز به تأمین منافع خود در همکاری با ایران می‌اندیشند. در شرایط کنونی که نیاز مبرم به جذب سرمایه‌گذاری و تکنولوژی‌های روز جهان داریم، هرکشور خارجی که تمایل به سرمایه‌گذاری در ایران داشته باشد، باید فرش قرمز برایش پهن کنیم. اگر توافقنامه ایران و چین عملیاتی شود، زمینه‌ای مناسب به وجود می‌آید که خیلی از کشورهای دیگر هم برای سرمایه‌گذاری، دست همکاری به سوی ایران دراز کنند.

زمانی که یک قدرت اقتصادی بزرگ نظیر چین در ایران سرمایه‌گذاری کند، سناریوی ایران هراسی به حاشیه رفته و اعتماد سایر کشورهای مطرح اقتصادی جهان برای حضور و سرمایه‌گذاری در ایران دو چندان خواهد شد. درمجموع با توجه به دارایی‌ها و پتانسیل‌هایی موجود کشور می‌توانیم بهترین استفاده را داشته باشیم و چشم خود را به آینده نامعلوم ببندیم. اگرچه ظرفیتی همچون احیای برجام تسریع کننده تحقق برخی اهداف خواهد بود، اما اینکه همه امور کشورمان را به این موضوع گره بزنیم، چشم‌انداز مطلوبی پیش رو نخواهد بود و فرصت‌سوزی تداوم می‌یابد.

تسریع و کم توجهی به تعیین تکلیف برجام چه پیامدهایی را برای کشورمان خواهد داشت؟ همچنین در شرایط کنونی برجام برای بهره‌برداری مطلوب از فرصت‌های اقتصادی چه باید کرد؟

آنچه مسلم و روشن بوده، اینکه دولت اعلام کرده می‌خواهد برجام را احیا کند. اولین اقدامی که باید انجام گیرد اینکه محاسبه شود اگر یک سال تأخیر در تعیین تکلیف برجام داشته باشیم چقدر هزینه برای ما در بر خواهد داشت و اگر به جای یک سال تأخیر فوراً توافق حاصل کنیم، چقدر سود خواهیم برد؟ اینکه می‌خواهیم از ظرفیت‌های کشور، خارج از مسائل برجام برای توسعه اقتصادی استفاده کنیم، تدبیری بسیار عاقلانه و منطقی است. همان‌طوری که چند سال است با وجود اینکه امریکا از برجام خارج شد با کشور ترکیه همکاری می‌کنیم. در این روند باید همکاری سیاسی و اقتصادی خود با سایر کشورها نظیر افغانستان، ترکمنستان، آسیای مرکزی، روسیه، چین، هند و غیره را ادامه دهیم تا از این ظرفیت‌ها که خطر کمتری برای ما دارند بیشترین بهره‌برداری را داشته باشیم. باید عدم همکاری مناسب با کشورهای عضو اکو را که در گذشته داشته‌ایم، مجدد احیا کنیم. همچنین با توجه به ظرفیت‌های برجسته کشورمان می‌توانیم بخش قابل توجهی از نیازهای نیمه‌صنعتی و صنعتی برخی کشورهای اکو نظیر افغانستان را تأمین کنیم. از آنجا که بخشی از مراودات ایران و افغانستان با ریال صورت می‌گیرد، خیلی راحت می‌توانیم در این بخش توسعه داشته باشیم. هر چند ظرفیت کشورمان در برخی بخش‌ها نامحدود است، ولی استفاده از ظرفیت محدود را هم نباید از دست بدهیم. یک تفکر اقتصادی مطلوب هیچگاه کوچک‌ترین منفعت را هم کنار نمی‌گذارد. البته در این روند، پیوستن ایران به پیمان شانگهای ظرفیت بسیار خوبی است که باید حداکثر استفاده از این فرصت انجام شود.

جنگ روسیه و اوکراین چگونه می‌تواند برای کشورمان فرصت اقتصادی فراهم کند؟

بخش قابل توجهی از کالاها، مواد خوراکی و غیره مورد نیاز روسیه، در اوکراین و اروپای شرقی تولید می‌شوند که در حال حاضر به دلیل اختلاف اروپا با روسیه تحریم‌هایی در این خصوص اعمال شده است. ایران می‌تواند از این شرایط بیشترین استفاده و بهره‌برداری را داشته باشد به شرطی که دولت سیاستگذاری مناسبی در این بخش انجام دهد. زیرا محصولاتی که می‌خواهد به یک کشور بزرگ دیگر صادر شود، باید ابعاد تولیدکننده‌هایش هم به همین اندازه بزرگ باشند. یک بنگاه اقتصادی که به‌عنوان نمونه محصولات اندک با ظرفیت محدود در هفته یا در ماه تولید می‌کند، این مجموعه ظرفیت صادرات به کشورهای بزرگ را ندارد. بر این اساس با توجه به گستردگی روسیه، باید زمینه‌ای فراهم شود تا بنگاه‌های بزرگ اقتصادی که حداقل سالیانه، چند میلیون تن تولید کالای متنوع با کیفیت روز دنیا دارند، بتوانند به روسیه صادرات انجام دهند. همچنین در این روند بنگاه‌های اقتصادی در شرایطی می‌توانند بازارهای کشورهای بزرگ نظیر روسیه را برای صادرات تصاحب کنند که توان هزینه‌کردن بالا برای نفوذ در آن بازار را داشته باشند. با توجه به این مسائل شرایط بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی کشورمان برای استفاده از این فرصت فراهم نیست و باید برای تغییر این شرایط، راهبردهای عملیاتی با مدیریت زمان مد نظر مسئولان و مدیران بنگاه‌های اقتصادی کشورمان قرار گیرد تا بتوانیم بزودی از شرایط مذکور بهره‌برداری‌هایی داشته باشیم.